

ת"פ 47428/10/17 - מדינת ישראל נגד אליזר אליעזר יוסופוב, מאיה אביטן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 47428-10-17 מדינת ישראל נ' יוסופוב ואח'

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אליזר אליעזר יוסופוב 2. מאיה אביטן

החלטה

גז"ד ל- 1/4/19

1. שני הנאשמים הורשעו בהסתמך על הודאתם בביצוע העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

הנאשם 1 היה נשוי לבתה של הנאשמת.

2. ביום 22 ליוני 2017, סמוך לשעה 02:00, הגיעו מספר שוטרים לדירה בחדרה. דירה בה מתגורר הנאשם, בעקבות קריאה שהתקבלה מאחת מדיירות הבית למשטרה. עם כניסתם של השוטרים לדירה, פנתה אחת השוטרות לנאשם וביקשה ממנו שיזדהה. הנאשם סירב לעשות כן ודרש מן השוטרת לצאת מביתו, תוך שהוא מכנה אותה בכינוי גנאי. או אז הודיעה השוטרת לנאשם מספר 1 כי הוא עצור. בתגובה החל הנאשם להשתולל ולהתפרע עם ידיו, כדי למנוע את מעצרו ולהפריע לשוטרים למלא את תפקידם. הנאשם נפל על רצפת המטבח ואז החלו השוטרים לאזוק אותו.

בשלב זה הנאשמת אשר עמדה בסלון, ניגשה למטבח ותקפה את השוטרת בכך שהיכתה בגבה 4 פעמים באמצעות אגרופים, משכה וקיללה אותה.

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש, טענה כי השוטרים הגיעו למקום בעקבות קריאה למוקד 100 והם נפלו קורבן להשתוללותו של הנאשם, עד אשר השוטרים נאלצו לאזוק את הנאשם. היא הצביעה על הרשעה קודמת של הנאשם בעבירה של העלבת עובד ציבור ובעבירה של העדר מן השירות שלא ברשות. בעוד שציינה כי עברה של הנאשמת נקי לחלוטין.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים פגעו בערכים הבסיסיים של החברה משתקפו שוטרים ללא הצדקה. היא ציינה כי על בית המשפט להעביר מסר חד-משמעי, לבל יהינו לתקוף שוטרים אשר באים למלא את תפקידם. התובעת ציינה כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לעונש מאסר בעבודות שירות. היא ביקשה לגזור לנאשם עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות ואילו לנאשמת עונש מאסר מותנה.

4. ב"כ הנאשם 1, הסכים עם דברי ב"כ המאשימה שעל מעשים פסולים אותם עברו הנאשמים יש להעניש, אולם לדבריו על בית המשפט לנהוג משנה זהירות בעת מתן גזר הדין ל- 2 הנאשמים. הוא ציין כי הנאשם 1 הינו אב ל- 3 ילדים, עובד וכי ניתן להסתפק בעניינו בעונש מאסר מותנה.

5. סנגורה של הנאשמת מספר 2, ציין כי הנאשמת הגיעה לדירה לאחר בוא השוטרים, היא אם ל- 6 ילדים וסבתא ל- 5 נכדים. הנאשמת מתנצלת על האירוע בגינו הועמדה לדין והוא ביקש להקל עמה במידת האפשר.

6. על פי תיקון 113 לחוק העונשין וכמצוות המחוקק בסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצעו הנאשמים בהתאם לעיקרון המנחה של ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, עסקינן בהפרעה לשוטרים אשר באו למלא את תפקידם כחוק.

7. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וכמפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין, ראוי להתייחס לגורמים הבאים: אין המדובר במעשה מתוכנן אלא בהתפרצות אלימה אימפולסיבית. למרבה המזל לא נגרמו לשוטרים פגיעות של ממש.

בעניינו מתחם העונש נע בין מאסר מותנה למספר חודשים אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

לחומרא - יש לציין את העובדה שהנאשם מספר 1 נכשל בעבר בעבירה של העלבה של עובד ציבור. לקולא - יש להתחשב בכך ששני הנאשמים בחרו להודות בעובדות כתב האישום המתוקן.

8. לאחר ששקלתי כלל נסיבותיו של מקרה זה ובשים לב להודאותיהם של שני הנאשמים בביצוע העבירה המיוחסת להם, החלטתי לגזור על כל אחד מהנאשמים - 2 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל ישובו ויעברו העבירה בה הורשעו, ויורשעו בה בין בתקופת התנאי ובין לאחריו.

זכות ערעור תוך 45 ימים, בבימ"ש המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.